

Na plesno veselico

Cleveland, O. — V soboto 2. novembra priredi društvo sv. Janeza Krstnika št. 71 ABZ plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave. v počast vojnim veteranom tega društva in želimo, da jih spravimo vse skupaj ta večer, da se tako skupno poveselimo njihovega povratka v civilno življenje.

Vsek veteran-član tega društva dobi prosti vstopnino in za dva dolarja pivskih listkov. Vstopnice so nekateri že dobili, ko so plačali asemest, drugim jih je pa tajnik poslal po pošti na dom, da bo tako vsak vedel, kaj društvo pripravlja za njim.

Naše društvo je imelo 47 članov v uniformi, to je v službi Strica Sama. Eden od teh je ostal na bojišču in to je pokojni Martin Jerič, kar mi vsi občudujemo in izrekamo žalujčim staršem iskreno sožalje. Nekaj jih je v šolah, kjer nadaljujejo študije, ostali pa so vsi doma in upam, da se gotovo vidimo na zgoraj omenjeni večer.

Za plesažljne bo igral Soča orkester. V kuhinji kakor tudi za baro bo pa pripravljeno tako, da bo vsem ustrezeno. V imenu društva sv. Janeza Krstnika št. 71 ABZ vas prav prijavno vabi

Anton Baraga, predsednik.

Hubbardske novice

Madison, O. — Počasi pa si gurno se nam bliža jesen, saj smo imeli skoro ves mesec september pravo poletje. Danes, ko vam pišem te vrstice, pa je pričel padati dež, saj ga je pa tudi že potreba in to posebno za nekatere kraje, ker jim že primanjkuje vode v vodnjakih, za drugo pač ne bo dosti koriščen.

Grozje je že v kraju in vse potrjano in tudi prodano. Ta prave cene pa nihče ne pove.

Vse tako izgleda, da se je grozje prodajalo bolj po prijateljsko, kdo ima večjega prijatelja, da mu ga je prodal, več je dobil zanj. Kot razumem je šlo grozje od \$125 do \$220. To je seveda razlika, pač po prijateljsko. Saj vredno je toliko, ne grozje ampak delo, če pomislimo koliko dela in trpljenja ima kmet z njim in to še posebno, če mora delavec najemat. Pri nas že še nekako gre bi rekel, ker domači delajo, ki jim ni treba plačevat in mi se kašo "flaško" prinešej, da sem se z njo oddihaval med tem, ko so se naši potili z grozjem. Kakšno je bilo naše grozje pa res skoro ne vem, kajti kar so naši trgači podnevi nabrali, je prišel zvezcer ali bolje rečeno ponocni vozni in vse sproti odpeljal v tovarno v Pa. In si ne morem prav nič pomagat, ko je pa pogoda narejena.

Tudi nam niso še nič povedali koliko bodo kaj zanj dali, saj sipa tudi ne pričakujem nobenega centa pred spomladjo. No, na en način je to menda še boljši, ker če bi mi sedaj plačali, bi do spomladi že tisto pognal. V enem prejšnjih dopisov je bilo poročano, da ko pride domov, ko se tako vendar okrog in če kje katerega stisnem, da me takoj poznamo, ampak ljudje, ki me ne poznamo in to čitajo, si morda mislijo, da če se malo nacejam, da potem pa vrtoglavim doma krog voglov ali po sobah. Povedal sem pa tudi že, da s to dijačo, ki v njej ječmen samo operejo, se ne da vrtoglaviti, ker človeka samo napne, da je širji kot dalji.

V letosnjih volitvah pravijo, da bodo zmagali vsi republikani in samo guverner Lausche je izvzet, kajti vsa znamenja kažejo, da bo on še ostal na svojem mestu. Če bi imel kako upanje, da bi tele vrstice brali tudi republikanci, bi jim svetoval, da če se mislijo res iz halč

potege in res kaj koristnega ukrenit, naj bi djali v svojo platformo tudi to, da bodo dovolili kake boljše kakovosti pijač kot pa je ta brozga, ki jo je dovoljevala sedanja administracija. To pa zato, da si ne bi ljudje preveč natezali črev, kot se to sedaj dogaja.

Ko sem prišel on dan v Anžlovarjevo trgovino v Clevelandu, pa mi je dejal Tone: Kaj pa je s tabo, da nosiš tisti "beer barrel" pred sabo? — Seveda, saj res nekam sumljivo izgleda in ljudje gotovo misljijo, da se Bog ve kako nacejam. Ko sem se bil pa oglasil pri Mrs. Jevnik, me pa še poznaš, čeprav me dobro poznaš, kadar sem v ta pametnih hlačah in sem ji moral kar povedat, kdo sem. — Ja kdo vranča te bo pa poznal, ko si pa tako šport, je rekla. Veste to nič kaj preveč fajn ne izgleda, za podeželskega človeka in je vse preveč sumljivo na več strani. V ta namem sem se bil predstavil tudi našim urednikom, da vsaj vedo, da pišem živo istino.

In če nam republikani obljubijo, da bodo dali pošteno pijačo in tudi primerno merco za nizko ceno, da ji bomo kosi taki, ki smo bolj nizkega stanu ali bolje rečeno pri malom drobišu, potem so pa republikanci vredni vse podpore od strani volivev.

Torej kaj pa so republikanci? Veliko naših ljudi in tudi drugih misli, da so to nekaka zver. Pomisli je treba da je republikanska stranka ljudska stranka. Ona se je uprla z Lincolnom na čelu, demokratični sužnosti in odpravila sužnost vsaj v severnih državah, v južnih državah pa drži demokracijo ljudi še vedno v nekaki sužnosti, ker republikanska stranka ne more tja prodret. Tako imajo tam volivno pravico le premožnejši sloji in revni sloji pa niti volit ne smejo.

Ampak naša glavnina nalog je sedaj, kako bomo izvili našega guvernerja Frank J. Lauscheta. Tu se pa ne gleda na stranko. On je naš človek, pošten in enak za vse državljane v državi Ohio, katere glavni poveljnik je on in kot tak nosi tudi veliko odgovornost. Mi ne moremo mislit ali od njega zahtevat, da bi se potezali ali zagovarjal posamezne sloje, zlasti pa še tujezensko politiko ne, katera je direktno proti naši vladi v Washingtonu. Njega kot nas vseh dolžnost je, da spoštujejo našo ustavo in jo varujemo pred vsemi zunanjimi nepridipravi. Zato kaj bi se tako človek, ki se s svojim talentom povzpne tako visoko, vtičal v tujezensko politiko in s tem sramotil sebe in vse slovenski narod, ki ima že itak lep madež na sebi, kot bi ga ne smel imeti in to samo radi nekaterih.

Torej vsaka zavist bi morala med Slovencem v takem času odpasti in bi se morali pokazati pred drugimi narodnostmi, da stojimo za njim. Le na tak način bodo tudi drugorodci vpoštevali naš narod. Nikdar pa ne, če bomo vsak v svojo stran vleklji. Ni rečeno, da bi ga izvili samo slovenski glasovi, ampak če še drugi narodi potegnijo z nami pa bo izvoljen, pakazat pa se moramo, da slovenski narod stoji za njim in mu pomaga do zmage. Dovolj je za danes, pa spet kaj po volitvah. Pozdrav,

Frank Leskovic.

Volivcem v premislek

Cleveland, O. — Ko poslušam in berem razne nasvete in praporila in nasprostva radi guvernerja Frank J. Lauscheta, se nemorem vzdržati, da se ne bi oglasila potom časopisa, da pojasnim našim ljudem, kaj pomeni naš človek v javnemu uradu. Ni moj namen komu vsljevati, kaj naj voli in katerega ne, le toliko lahko iz lastne

izkušnje povem, da kaj sem dosegla, ker imamo slovenskega guvernerja v državi Ohio.

Kakor je mnogim znano, je moj sin z drugimi 24 vojaki v poletu v Ameriko dne 30. novembra lanskega leta iz Kodnjaka, Alaska do Sielo Washington izgubljen. Od tega dneva pa do danes ni o zgubljenih nobenega poročila. Celič deset mesecov sem pisarila in trkala na odgovorna vrata za pomoč, da bi podvzeli preiskava in našli, kaj se je z mojim sinom in drugimi vojaki naredilo, ker ni o njih nikakega sledu. Karkoli sem storila vedno je bil odgovor enak: "Mi Vas ne obsojamo, če ne verjamete, da so mrtvi, poiskušali jih bomo zopet iskati."

Zopet in zopet sem se obrnila z dvema drugima materama na merodajna mesta in jih rotila,

lansko leto domov iz nemškega ujetništva in letos si je pa izbral našo Tilijs za zakonsko družico in tako sta si 24. avgusta obljubila zakonsko zvestobo do smrti pred oltarjem v tujem farni cerkvi.

Pozabite. Saj bi lahko še veliko več napisala, pa za danes naj bo dovolj, ker Ameriška Domovina ima veliko število narodnikov, pa naj se še drugi oglasijo in posebno moški, ki nekateri res dobro napišejo. Res tako pišejo, da mi je kar žal, ko tisti ne čitajo tega, ki tako hvalijo partizane oziroma komuniste, da bi se še njim malo oči odprle, da bi vsaj vedeli, kaj so partizani.

Urednik Ameriške Domovine je res vreden, da bi se mu že sedaj postavilo spomenik, kajti on res piše samo to, kar je resnica. Ne ustraši se nikogar, napisal kar cele krije; drugi piše, napisal bi roman ne povest.

Pišejo mi tudi, da čeprav so vse izgubili, bi se že enkrat pozabilo, a izgubo očeta in petih bratov, ki so jih izgubili na en ali drugi način, pa se ne more

nresrečne begunce, ki so v resnici potrebeni naše pomoči. Po zdravljeni.

J.L. R. Uible. Po poklicu advokat in v praksi že od leta 1927. Je veterinar I. svetovne vojne. Pripovedovan je od Cleveland Bar Association, News, Press in Plain Dealer in prav tako tudi od Cijokrajni sodniji je tudi Frank tizens lige.

ZA ZDRAV LIBERALIZEM

IZVOLITE PONOVNO U. S. SENATORJA

JAMES W. HUFFMAN

IMENOVANEC GUV. LAUSCHETA

Glas za senatorja Huffmana je glas zaupanja za vašega prijatelja, guv. Lauscheta

Volite demokratsko glasovnico

X JAMES W. HUFFMAN

Huffman for Senator Committee—ROBT. DONAHEY, Chairman.

DOBRO ŽNAMENJE ZA OHIO

PONOVNO IZVOLITE ZA GUVERNERJA

FRANK J. LAUSCHE

ZA NEUSRÄSENKO VODSTVO
POŠTENO UPRAVO
volite demokratsko listo

X FRANK J. LAUSCHE

Issued by Lausche for Governor Committee,
John E. Lokar, Sec'y.

Volite za

SODNIKA

WILLIAM J.

McDERMOTT

JUVENILE COURT

4 letni termin

Priporočen od: Plain Dealer, Press News, Cleveland Federation of Labor, Citizens League, Cleveland and Cuyahoga Bar Associations.

IZVOLITE . . .

Matthew DeMore

KONGRES

22. distrik

NEODVISNA LISTA . . . 5. nov. 1946

NJEGOV REKORD ZASLUŽI VAŠ GLAS

IZVOLITE

SODNIKA JOSEPH H. SILBERT

NA
OKRAJNO SODNIKO

Prednjači pri Cuyahoga County Bar Association od vseh prakso vodilci odvetnikov . . . Priporočen od Cleveland Plain Dealer . . . Priporočen od Citizen League of Cleveland . . . Priporočen od Cleveland Federation of Labor.

X Sodnik Joseph H. Silbert

V BLAG SPOMIN

SESTE OBLETNICE SMRTI NAŠE PRELJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE SOPROGE IN MATERE

Neže Pižem

ki je mirno za vedno v Bogu zaspala dne 1. novembra 1940

Sest let v hladnem grobu Božja volja je bila, da vzel Te je v presečni večni dom, brida žalost-nam polni srce, zdaj počivaš v mitnem pokolu ker so to bridki spomin za nas, in v družbi božjih se raduj.

Zalučoči ostali:

JOHN PIŽEM, soprog
MARY poročena ROJC, JENNIE poročena DODICH,
AGNES poročena ROSE, hčere
JOHN in FRANK, sinova

Cleveland, Ohio, 1. novembra 1946.

